

Arrest

nr. 277 804 van 23 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 1 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 9 november 2020.

1.2. Op 21 juni 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 1 februari 2022 dient verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek om internationale bescherming op 7 juni 2022 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars afkomstig uit Teheran en bent u Iraans staatsburger. Omdat u al een hele tijd aan de islam twijfelde, begon u andere godsdiensten te onderzoeken. Via een bijbel die u dankzij uw broer kon bemachtigen leerde u voor het eerst het christendom kennen. In Iran kwam u begin mehr 1394 (Iraanse kalender, stemt overeen met september-oktober 2015 volgens de Gregoriaanse kalender) via een vriend A. R. in contact met een huiskerk. Twee keer per maand kwamen jullie op zondag samen. Daarnaast kwamen jullie ook geregeld samen in de tuin van uw vriend A. R.. Op vrijdag 9 bahman 1394 (29 januari 2016) wilde u samen met een gemengde groep van bahai's en christenen het laatste avondmaal vieren. Toen u er aankwam, ontbraken er nog wat benodigdheden voor de viering waarop uw vriend u vroeg om een aantal boodschappen te doen. Toen u terugkwam, zag u een busje van de Nirouye Entezami (Iraanse politie) en twee Peugeot's met getinte ramen voor de deur staan. U rook onraad en maakte rechtsomkeer. U nam contact op met uw vriend A. R. die op zijn beurt contact opnam met uw broer. Jullie besloten dat u beter bij S. kon blijven. Op zondag 11 bahman 1394 (31 januari 2016) vielen de autoriteiten bij u thuis binnen. Uw computer, een bijbel en een aantal documenten in verband met het bahaiïsme werden in beslag genomen. U besloot dat het beter was Iran te verlaten en contacteerde een smokkelaar. Samen met de smokkelaar trok u naar de ambassade om uw visum te regelen en op 22 bahman 1394 (11 februari 2016) verliet u Iran op legale wijze. In Griekenland nam de smokkelaar uw paspoort af. U reisde met een andere smokkelaar naar Duitsland verder. Op 12 mei 2016 verzocht u er om internationale bescherming. U contacteerde er uit interesse een deskundige van het bahaiïsme. U kwam echter tot het besluit dat u in dit geloof geen antwoorden op uw vragen vond. In Duitsland kwam u in contact met H. D., een bekeerling. U stelde hem veel vragen en begon zich zo meer en meer in het christendom te verdiepen. Op 8 januari 2017 liet u zich dopen en u ging in Duitsland naar de kerk. Nog in Duitsland liep u begin 2017 toevallig in een supermarkt A. R. G., oprichter van een partij van monarchistische patriotten die u al eerder in Iran via een satellietzender had leren kennen, tegen het lijf. Jullie raakten aan de praat en wisselden telefoonnummers uit. Aangezien u in Iran reeds een voorstander was van de monarchie, begon u zich dan ook in zijn partij te engageren. U nam sindsdien verschillende keren deel aan monarchistische manifestaties, onder meer aan de Iraanse ambassade in Berlijn. Op 15 december 2018 nam u deel aan een betoging in Frankfurt. Twee dagen na die bewuste betoging werd uw vriend H. R. door de Duitse autoriteiten terug naar Iran gestuurd. Een aantal dagen na zijn uitwijzing kreeg u via telegram een bericht van hem waarin hij u verzocht om hem een toespraak die tijdens de manifestatie op 15 december 2018 werd voorgelezen door te sturen. U vermoedt dat hij door de Iraanse autoriteiten werd ondervraagd, dat hij uw naam heeft genoemd en dat hij het hierbij mogelijks over zowel uw politieke als religieuze activiteiten heeft gehad. In Duitsland kreeg u een negatief antwoord op uw eerste verzoek om internationale bescherming en ook op uw volgend verzoek d.d. 3 april 2019. Omdat u bang was om teruggestuurd te worden naar Iran, kwam u naar België waar u op 15 juli 2019 voor het eerst om internationale bescherming verzocht. Omdat Duitsland verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek, werd u daarheen teruggestuurd. U kreeg er opnieuw een weigeringsbeslissing. Niet veel later contacteerde u uw broer met de boodschap dat u naar Iran zou teruggestuurd worden. Toen zei uw broer dat uw zus die een volmacht heeft om uw zaken te behartigen hem had laten weten dat ze begin 2019 via sms voor u een oproepingsbrief had ontvangen. Dit was kort na de terugkeer van R. naar Iran, waardoor u onmiddellijk een verband legde tussen de oproepingsbrief en zijn terugkeer. Omdat u aan de oproepingsbrief geen gehoor had gegeven, werd in mei 2019 een arrestatiebevel uitgevaardigd. Uw zus had u hiervan niet meteen op de hoogte gebracht, omdat ze het niet eens was met uw bekering tot het christendom. Uiteindelijk kwam u opnieuw naar België en verzocht er op 1 september 2020 een tweede keer om internationale bescherming. U ging in België enkele keren naar de kerk en volgt Bijbelstudie met Jehova's getuigen. Op sociale media bekritiseert u het Iraanse regime en plaatst u monarchistische en christelijk geïnspireerde boodschappen. U vreest in Iran de doodstraf omdat u zich bekeerde tot het christendom en omdat u zich als monarchist engageert. Het Commissariaat-generaal nam inzake uw eerste verzoek op 21 juni 2021 een weigeringsbeslissing omdat noch aan uw spirituele zoektocht in Iran, noch aan uw beweerde contacten met het christendom geloof kon worden gehecht. Omdat er aan uw geloofsactiviteiten in Iran geen geloof kon worden gehecht, kon er evenmin geloof worden gehecht aan uw motivatie om zich in Europa religieus te engageren. Bijgevolg had u niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een eventuele terugkeer naar Iran als christen zou manifesteren of dat u als dusdanig zou gepercipieerd worden door uw omgeving. Er werd tot slot gewezen op de beschikbare informatie waaruit bleek dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming noch veel aandacht hebben voor wat deze

verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Wat uw vermelde politieke activiteiten betreft, merkte het Commissariaat-generaal op dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u omwille van uw beperkte deelname aan enkele betogingen in Duitsland en omwille van uw politieke posts op sociale media door de Iraanse autoriteiten bij terugkeer naar Iran zou worden vervolgd. U ging niet in beroep.

Op 21 juli 2021 verliet u België en reisde u naar Frankrijk om van daaruit een poging te ondernemen om naar het Verenigd Koninkrijk te reizen. Toen dit niet lukte, keerde u begin januari 2022 terug naar België waar u op 1 februari 2022 een derde keer om internationale bescherming verzocht. U verklaarde dat u zich een jaar eerder bekeerde tot het baháisme en dat u in juni 2021 officieel baháï geworden bent. U verklaarde dat u voor uw leven vreest omdat u de doodstraf riskeert door uw bekering tot een andere godsdienst. Verder verklaarde u dat uw familie islamitische extremisten zijn die het baháisme als een sekte beschouwen. Als u niet geëxecuteerd wordt door het Iraanse regime, zullen uw familieleden u bij terugkeer naar Iran doodschieten. U staat in België in contact met het baháï-centrum en bent lid van de Nationale Geestelijke Raad van de Baháï van België. U neemt deel aan baháï-activiteiten en doet aan propaganda voor uw religie onder meer op sociale media.

Ter staving van uw derde verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw Belgische baháï-lidkaart, een attest van de Nationale Geestelijke Raad van de Baháï van België d.d. 9 maart 2022 ter bevestiging van uw lidmaatschap, een welkomstbrief van de Nationale Geestelijke Raad van de Baháï van België d.d. 12 juli 2021 met praktische informatie, foto's ter staving van uw geloofsactiviteiten en een USB-stick met foto's van uw geloofsactiviteiten met de baháï-gemeenschap.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst werd in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen omdat noch aan uw spirituele zoektocht in Iran, noch aan uw beweerde contacten met het christendom geloof kon worden gehecht. Omdat er aan uw geloofsactiviteiten in Iran geen geloof kon worden gehecht, kon er evenmin geloof worden gehecht aan uw motivatie om zich in Europa religieus te engageren. Bijgevolg had u niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een eventuele terugkeer naar Iran als christen zou manifesteren of dat u als dusdanig zou gepercipieerd worden door uw omgeving. Er werd tot slot gewezen op de beschikbare informatie waaruit bleek dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming noch veel aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Wat uw vermelde politieke activiteiten betreft, merkte het Commissariaat-generaal op dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u omwille van uw beperkte deelname aan enkele betogingen in Duitsland en omwille van uw politieke posts op sociale media door de Iraanse autoriteiten bij terugkeer naar Iran zou worden vervolgd. U ging niet in beroep.

U bracht bij uw derde verzoek geen nieuwe elementen aan die deze beoordeling kunnen wijzigen, wel integendeel. Aan uw beweerde recente bekering tot het baháisme kan immers geen enkel geloof gehecht worden door uw inconsistente verklaringen in dit verband.

Zo verklaarde u op 16 december 2016 in het kader van uw asielverzoek in Duitsland dat u zich in Iran bekeerd had tot het baháisme maar dat u nooit een officiële baháï was: u had de religie wel in uw hart gesloten. Toen u merkte dat het baháisme te sterk op de islam geleek, nam u er afstand van – u had de waarheid immers niet in het baháisme gevonden – en bekeerde u zich tot het christendom (VIB Duitsland, Anhörungsniedersrift, Seite 2-6). In 2017 liet u zich dopen. Na de in Duitsland genomen weigeringsbeslissingen reisde u naar België. Hoewel u hier in het kader van uw tweede asielverzoek

verklaarde een protestants christen te zijn, ging u vervolgens Bijbelstudie volgen bij Jehova's getuigen. Op 9 november 2020 stelde u zichzelf doorheen uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal desalniettemin als een overtuigd protestants christen voor (CGVS, p. 3). U verklaarde ook dat u in Duitsland van dokter B., een baháideskundige, veel geleerd had over het baháisme maar dat u geen antwoorden gevonden had in dit geloof (CGVS, p. 13). Dat u in 2016 het baháisme verkende, u er zich niet in kon vinden en daarom christen werd, dat u vervolgens als protestants christen Bijbelstudie volgt bij Jehova's getuigen om u nadien, nauwelijks zeven maanden na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van november 2020 waar u nog verklaarde een overtuigde christen te zijn, te wenden tot het baháisme, waarin u nochtans eerder na een grondig onderzoek geen antwoorden op uw vragen gevonden zou hebben omdat het volgens u niet met de waarheid overeenstemde, is zodanig onwaarschijnlijk dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bekering tot het baháisme. Dit blijkt overigens ook uit uw verklaring dat u sinds 2016 altijd geleerd zou hebben over de het baháisme (Verklaring 3e VIB, vraag 17), waaraan geen enkel geloof kan worden gehecht. U verklaarde immers op 16 december 2016 reeds in Duitsland dat het baháisme teveel op de islam geleek waardoor u het aan de kant had geschoven en christen was geworden. Dat u desondanks het baháisme bent blijven bestuderen, is dan ook ongeloofwaardig.

Dat er aan uw beweerde bekering tot het baháisme geen enkel geloof kan worden gehecht, wordt bevestigd door het laattijdig inroepen van deze beweerde bekering. Ofschoon u beschikt over een baháï-lidkaart uitgereikt op 19 juni 2021, i.e. enkele dagen voor de in het kader van uw tweede verzoek door het Commissariaat-generaal genomen weigeringsbeslissing, riep u uw beweerde bekering tot het baháisme niet in het kader van uw vorig verzoek in. Zo ging u tegen de in het kader van uw vorig verzoek genomen weigeringsbeslissing niet in beroep en verkoos u België te verlaten. Uiteindelijk verzocht u pas na een mislukte overtocht naar het Verenigd Koninkrijk opnieuw in België om internationale bescherming. Nochtans mag van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt redelijkerwijze worden verwacht dat hij na het ontstaan van zijn problemen die hem verhinderen om definitief naar zijn land van herkomst terug te keren zo snel mogelijk een beroep doet op de in de asielpprocedure vervatte en, gelet op uw eerdere asiolverzoeken, u welbekende beschermingsmogelijkheden, quod non in casu.

Tot slot blijkt uit uw verklaringen dat u ongeveer twintig dagen voor uw derde verzoek om internationale bescherming (dus ergens begin januari 2022) vanuit Frankrijk naar België terugkeerde omdat het u niet gelukt was om naar het Verenigd Koninkrijk te reizen (Verklaring 3e VIB, vraag 15). Dat u uitgerekend begin januari 2022, wanneer u van Frankrijk naar België reisde, baháï gerelateerde posts op uw Facebook en Instagram begon te plaatsen, ofschoon u zich naar eigen zeggen reeds ongeveer een jaar voor uw derde verzoek om internationale bescherming tot het baháisme bekeerd zou hebben, komt dan ook opportunistisch over.

Gelet op het voorgaande heeft u uw bekering tot het baháisme niet aannemelijk gemaakt waardoor u evenmin aannemelijk gemaakt heeft dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst daadwerkelijk als baháï zal manifesteren of dat u als dusdanig gezien zal worden door uw omgeving en uw volgens u extreem religieuze familie.

De door u in België ondernomen geloofsactiviteiten hebben bijgevolg een opportunistisch karakter die er louter toe strekken op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Betreffende deze geloofsactiviteiten, aangetoond door een aantal documenten, kan andermaal worden verwezen naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u hebt dit evenwel, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – uw bekering tot het baháisme is echter niet oprecht waardoor uit niets blijkt dat u zich bij terugkeer als baháï zal gedragen -, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Iran de religieuze inhoud van uw sociale media, gelet op het opportunistische karakter ervan, niet zou kunnen verwijderen.

Gelet op het voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/4, 48/5 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift zijn bekering tot het bahaïsme. Hij voert aan dat het zoeken naar zichzelf en naar antwoorden op levensvragen in de verschillende religies een hele zoektocht is geweest. Er wordt toegelicht dat verzoeker zich in verschillende religies heeft verdiept, zowel in de islam, als het christendom als het bahaïsme. Verzoeker betoogt dat hij in Duitsland inderdaad niet de antwoorden vond die hij zocht, ook niet op een adequate manier toegang had tot het bahaïsme en de uitleg kreeg van dokter B. Pas in België werd hij lid van de bahai-gemeenschap en kreeg hij toegang tot het echte geloof en vond hij wel de antwoorden die hij zijn hele leven zocht, aldus verzoeker.

Verzoeker meent dat verweerder op geen enkel ogenblik zijn bekering heeft onderzocht, omdat de gang van zaken ‘onwaarschijnlijk’ lijkt. Volgens verzoeker is dit absoluut geen gegrond argument om zijn asielmotieven en de documenten die zijn lidmaatschap tot het bahaïsme bewijzen niet te onderzoeken. Er wordt hierbij gewezen op de voorgelegde documenten en aangevoerd dat verweerder al deze documenten, verklaringen van de leden en leider van de bahai- gemeenschap die het best geplaatst zijn om te oordelen over verzoekers geloof, naast zich neerlegt louter op basis van het subjectief aanvoelen en zonder enig onderzoek noch gehoor van verzoeker. Minstens dient volgens verzoeker aangenomen te worden dat hij het begin van bewijs heeft voorgelegd van zijn geloofsovertuiging en hierover had moeten worden gehoord. Immers, de gevolgen van de lakse manier van optreden van verweerder zijn naar mening van verzoeker levensbepalend voor hem. Verzoeker stipt aan dat hij door zijn geloofsovertuiging immers niet kan terug keren naar Iran, gezien er een imminent gevaar bestaat voor zijn leven.

Voorts wordt in het verzoekschrift aangehaald dat er op afvalligheid nog steeds de doodstraf staat in Iran en wordt gewezen op algemene informatie over de mensenrechtenschendingen en systematische vervolging van bahai in Iran.

Verzoeker stelt dan ook niet te begrijpen hoe verweerder simpelweg kan stellen dat hij op een veilige manier zou kunnen terug keren naar Iran. Verzoeker meent dat verweerder bijzonder kort door de bocht gaat door te stellen dat hij maar zijn activisme op sociale media moet stop zetten en een vlucht terug nemen naar Iran en pretenderen dat de Iraanse overheid geen belang hecht aan wat landgenoten allemaal hebben uitgestoken in het buitenland.

Er wordt verder in verzoekschrift aangevoerd dat verzoeker tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) zijn vrees erg duidelijk heeft aangegeven zoals blijkt uit vraag 19 van het DVZ-gehoor.

Verzoeker concludeert dat in het licht van de nieuwe ontwikkelingen en de door hem voorgelegde stukken een nieuw onderzoek nodig is daar wel degelijk elementen werden overgemaakt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of het statuut van subsidiaire bescherming.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.2. Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt: *"§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.*

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat een verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asiolverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.2.4. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.2.4.1. Verzoeker stelt in zijn volgend verzoek om internationale bescherming dat hij zich een jaar geleden bekeerde tot het bahaigeloof en sinds juni 2021 officieel bahai is geworden.

Verzoeker heeft ter staving van zijn volgend verzoek volgende documenten neergelegd: zijn Belgische bahai-lidkaart, een attest van de Nationale Geestelijke Raad van de bahai van België van 9 maart 2022 ter bevestiging van zijn lidmaatschap, een welkomstbrief van de Nationale Geestelijke Raad van de bahai van België van 12 juli 2021, een brief van de Nationale Geestelijke Raad van de bahai van België met praktische informatie, foto's ter staving van de geloofsactiviteiten en een USB-stick met foto's van de geloofsactiviteiten met de bahai-gemeenschap.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.2.4.2. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

2.2.4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.2.4.4. Samen met de commissaris-generaal kan vooreerst het volgende opgemerkt worden:

“Vooreerst werd in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen omdat noch aan uw spirituele zoektocht in Iran, noch aan uw beweerde contacten met het christendom geloof kon worden gehecht. Omdat er aan uw geloofsactiviteiten in Iran geen geloof kon worden gehecht, kon er evenmin geloof worden gehecht aan uw motivatie om zich in Europa religieus te engageren. Bijgevolg had u niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een eventuele terugkeer naar Iran als christen zou manifesteren of dat u als dusdanig zou gepercipieerd worden door uw omgeving. Er werd tot slot gewezen op de beschikbare informatie waaruit bleek dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming noch veel aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Wat uw vermelde politieke activiteiten betreft, merkte het Commissariaat-generaal op dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u omwille van uw beperkte deelname aan enkele betogingen in Duitsland en omwille van uw politieke posts op sociale media door de Iraanse autoriteiten bij terugkeer naar Iran zou worden vervolgd. U ging niet in beroep.”

Waar verzoeker er in zijn huidig verzoek om internationale bescherming op wijst dat hij is bekeerd tot het bahaigeloof wordt in de bestreden beslissing met reden gewezen op verzoekers inconsistente verklaringen in dit verband:

“Zo verklaarde u op 16 december 2016 in het kader van uw asielerzoek in Duitsland dat u zich in Iran bekeerd had tot het bahaïsme maar dat u nooit een officiële bahai was: u had de religie wel in uw hart gesloten. Toen u merkte dat het bahaïsme te sterk op de islam geleek, nam u er afstand van – u had de waarheid immers niet in het bahaïsme gevonden – en bekeerde u zich tot het christendom (VIB Duitsland, Anhörungsniedersrift, Seite 2-6). In 2017 liet u zich dopen. Na de in Duitsland genomen weigeringsbeslissingen reisde u naar België. Hoewel u hier in het kader van uw tweede asielerzoek verklaarde een protestants christen te zijn, ging u vervolgens Bijbelstudie volgen bij Jehova's getuigen. Op 9 november 2020 stelde u zichzelf doorheen uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal desalniettemin als een overtuigd protestants christen voor (CGVS, p. 3). U verklaarde ook dat u in Duitsland van dokter B., een bahaïdeskundige, veel geleerd had over het bahaïsme maar dat u geen antwoorden gevonden had in dit geloof (CGVS, p. 13). Dat u in 2016 het bahaïsme verkende, u er zich niet in kon vinden en daarom christen werd, dat u vervolgens als protestants christen Bijbelstudie volgt bij Jehova's getuigen om u nadien, nauwelijks zeven maanden na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van november 2020 waar u nog verklaarde een overtuigde christen te zijn, te wenden tot het bahaïsme, waarin u nochtans eerder na een grondig onderzoek geen antwoorden op uw vragen gevonden zou hebben omdat het volgens u niet met de waarheid overeenstemde, is zodanig onwaarschijnlijk dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bekering tot het bahaïsme. Dit blijkt overigens ook uit uw verklaring dat u sinds 2016 altijd geleerd zou hebben over de het bahaïsme (Verklaring 3e VIB, vraag 17), waaraan geen enkel geloof kan worden gehecht. U verklaarde immers op 16 december 2016 reeds in Duitsland dat het bahaïsme teveel op de islam geleek waardoor u het aan de kant had geschoven en christen was geworden. Dat u desondanks het bahaïsme bent blijven bestuderen, is dan ook ongeloofwaardig.”

Door te volharden in zijn bekering tot het bahaïsme in België en aan te voeren dat hij zich in verschillende religies heeft verdiept en in Duitsland niet de antwoorden vond die hij zocht noch op een adequate manier toegang had tot het bahaïsme, brengt verzoeker geen valabele en overtuigende argumenten bij die voorgaande concrete bevindingen, die steun vinden in het administratief dossier, kunnen ontkrachten. Verzoeker komt met zijn betoog niet verder dan het volharden in zijn bekering tot het bahaigeloof en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende opgemerkt:

“Dat er aan uw beweerde bekering tot het bahaïsme geen enkel geloof kan worden gehecht, wordt bevestigd door het laattijdig inroepen van deze beweerde bekering. Ofschoon u beschikt over een bahaiïdkaart uitgereikt op 19 juni 2021, i.e. enkele dagen voor de in het kader van uw tweede verzoek door het Commissariaat-generaal genomen weigeringsbeslissing, riep u uw beweerde bekering tot het bahaïsme

niet in het kader van uw vorig verzoek in. Zo ging u tegen de in het kader van uw vorig verzoek genomen weigeringsbeslissing niet in beroep en verkoos u België te verlaten. Uiteindelijk verzocht u pas na een mislukte overtocht naar het Verenigd Koninkrijk opnieuw in België om internationale bescherming. Nochtans mag van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt redelijkerwijze worden verwacht dat hij na het ontstaan van zijn problemen die hem verhinderen om definitief naar zijn land van herkomst terug te keren zo snel mogelijk een beroep doet op de in de asielpcedure vervatte en, gelet op uw eerdere asiolverzoeken, u welbekende beschermingsmogelijkheden, quod non in casu.”

En:

“Tot slot blijkt uit uw verklaringen dat u ongeveer twintig dagen voor uw derde verzoek om internationale bescherming (dus ergens begin januari 2022) vanuit Frankrijk naar België terugkeerde omdat het u niet gelukt was om naar het Verenigd Koninkrijk te reizen (Verklaring 3e VIB, vraag 15). Dat u uitgerekend begin januari 2022, wanneer u van Frankrijk naar België reisde, bahai gerelateerde posts op uw Facebook en Instagram begon te plaatsen, ofschoon u zich naar eigen zeggen reeds ongeveer een jaar voor uw derde verzoek om internationale bescherming tot het bahaisme bekeerd zou hebben, komt dan ook opportunistisch over.”

Verzoeker betwist noch weerlegt deze motieven zodat bij gebrek aan enig dienstig verweer de Raad voorgaande overwegingen integraal bijtreedt.

De Raad merkt in dit verband op dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat *“in het kader van verzoeken om internationale bescherming wegens vrees voor vervolging op grond van godsdienst niet alleen rekening [dient] te worden gehouden met de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met zijn godsdienstige overtuigingen en de omstandigheden waarin deze werden verworven, de wijze waarop hij zijn geloof opvat en beleeft (of het feit dat hij niet gelooft), zijn verhouding tot de dogmatische aspecten, rituelen of voorschriften van de godsdienst waartoe hij volgens zijn verklaringen behoort, of waarvan hij afstand wil nemen, het feit dat hij, in voorkomend geval, een bijzondere rol speelt bij het overbrengen van zijn geloof, alsook interacties tussen religieuze factoren en identiteits-, etnische of genderfactoren.”* (HvJ 4 oktober 2018, C-56/17, Fathi, pt. 88).

Met andere woorden, om de geloofwaardigheid van een bekering in het kader van een verzoek om internationale bescherming te beoordelen, moeten volgende drie elementen worden beoordeeld:

- de omstandigheden waarin de godsdienstige overtuiging werd verworven, dit zijn de motieven voor en het proces van bekering;
- de verhouding tot de dogmatische aspecten, rituelen of voorschriften van de godsdienst waartoe de verzoeker volgens zijn verklaringen behoort, dit is zijn kennis van het nieuwe geloof;
- de wijze waarop de verzoeker het geloof opvat en beleeft, zoals activiteiten die hij onderneemt binnen de nieuwe geloofsovertuiging en het effect van de veranderingen.

De verklaringen van verzoeker over deze drie elementen moeten in hun onderlinge samenhang gezien worden, maar ook in het licht van verzoekers individuele situatie en persoonlijke omstandigheden. Het enkele feit dat verzoeker interesse heeft in een andere religie is echter niet voldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Verzoeker moet aannemelijk maken dat hij door zijn interesse ook een andere godsdienst heeft, dit is een bepaalde geloofsovertuiging. Het is dus aan verzoeker om aannemelijk maken dat hij door de christelijke godsdienst is overtuigd en dat de christelijke godsdienst een essentieel onderdeel is geworden van zijn identiteit.

In acht genomen wat voorafgaat volgt de Raad de redenering van de commissaris-generaal dat verzoeker niet kon overtuigen omwille van een diepere overtuiging bekeerd te zijn tot het bahaigeloof.

Er dient hierbij op gewezen te worden dat van verzoeker, als verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden(en) en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker om internationale bescherming moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker om internationale bescherming.

De Raad merkt dienaangaande nog op dat een (ernstige) bekering tot een ander geloof een zwaarwichtige beslissing is in het leven zodat redelijkerwijs kan aangenomen worden dat de bekeerling zeer goed op de hoogte is van zijn of haar nieuw geloof. Bij verzoeken om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland ('réfugié sur place') geldt er een verzwaarde bewijslast. Enerzijds moet verzoeker een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen en anderzijds zal de beslissende instantie met een grotere dan normale gestrengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen volstaat het gegeven dat verzoeker in België actief is in de bahai-gemeenschap en officieel lid is van dit geloof, niet om te kunnen spreken van een geloofwaardige bekering.

De deelname van verzoeker aan geloofsactiviteiten in België biedt in casu geen uitsluitel over de vraag of deze deelname is ingegeven vanuit een oprecht en diepgeworteld religieus engagement.

Wat betreft de geloofsactiviteiten in België heeft de commissaris-generaal dan ook met reden geoordeeld dat deze een opportunistisch karakter hebben die er louter toe strekken op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven.

Door de neergelegde documenten en geloofsactiviteiten in België te benadrukken toont verzoeker, gelet op het gegeven dat hij niet heeft kunnen overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd en dat geen sprake is van een oprechte geloofsovertuiging doch van een ongeloofwaardige en zelfs opportunistische bekering - niet aan dat deze documenten en activiteiten volstaan om te kunnen spreken van een geloofwaardige bekering.

Voorts wordt in de bestreden beslissing pertinent als volgt gemotiveerd:

“Betreffende deze geloofsactiviteiten, aangetoond door een aantal documenten, kan andermaal worden verwezen naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u hebt dit evenwel, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – uw bekering tot het bahaïsme is echter niet oprecht waardoor uit niets blijkt dat u zich bij terugkeer als bahai zal gedragen -, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Iran de religieuze inhoud van uw sociale media, gelet op het opportunistische karakter ervan, niet zou kunnen verwijderen.”

Wat de situatie betreft van bekeerde terugkeerders, dient benadrukt te worden dat uit landeninformatie blijkt dat een terugkeer problemen zal veroorzaken wanneer de bekeerling reeds gekend was bij de autoriteiten bij zijn vertrek (COI Focus, *“Iran, Behandeling van terugkeerder door hun nationale overheden”* van 30 maart 2020, p. 15), wat in casu niet aannemelijk wordt gemaakt. Er blijkt verder uit de door verweerder aangebrachte landeninformatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht besteden aan verzoekers om internationale bescherming die terugkeren (*“DFAT Country Information Report Iran”*, van 14 april 2020, p. 70). Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

De Raad kan er hierbij op wijzen dat het gegeven dat verzoeker actief is op sociale media geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen. Hoewel bekeerlingen die zeer vocaal zijn op sociale media over hun bekering in het vizier kunnen komen van de autoriteiten en aangehouden en ondervraagd worden blijkt eveneens uit de landeninformatie dat het personen zijn die emigreerden omwille van hun profiel of activiteiten in Iran – wat in casu niet aannemelijk wordt gemaakt, te meer gelet op het legaal vertrek - soms gemonitord worden door de Iraanse autoriteiten en niet blijkt dat terugkeerders na een verblijf in het buitenland werden gevraagd sociale media gegevens kenbaar te maken (COI Focus, *“Iran, Behandeling van terugkeerder door hun nationale overheden”* van 30 maart 2020, p. 7 en p. 15; en *“DFAT Country Information Report Iran”*, van 14 april 2020, p. 70).

Door te volharden in zijn bekering tot het bahaigeloof en te wijzen op algemene informatie aangaande de vervolging van afvalligen en de bahai in Iran brengt verzoeker geen informatie aan waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

Bovendien toont verzoeker hoe dan ook niet aan dat hij zijn religieuze berichten op sociale media niet kan verwijderen bij terugkeer naar Iran nu hij geen oprechte bekering aannemelijk heeft gemaakt.

De Raad wijst er hierbij op dat niet elke aantasting van het recht op godsdienstvrijheid een daad van vervolging uitmaakt, maar dat dit enkel het geval is indien het om een ernstige aantasting of belemmering gaat. De Raad herhaalt dat verzoeker geen oprechte bekering tot het bahaigeloof heeft aannemelijk gemaakt en dat in casu de gegronde vrees voor vervolging ook niet aannemelijk wordt gemaakt nu verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als bahai zal manifesteren of dat hij als dusdanig gezien zal worden door zijn omgeving en hij hoe dan ook niet aantoont dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar voor vervolging.

Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.5. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.2.7. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.2.8. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.2.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig volgend verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel

48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

Het aangevoerd middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

H. CALIKOGLU